

BELVÁROSI HARANGSZÓ

XIV. évf. 26. szám

Az Esztergom-Belvárosi Plébánia Hírlevele

2010. július 11.

ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP

Olv.: MTörv 30, 10-14

V: Alázatosak, keressétek az Istent, * és szívetek újra éled.

Sztl.: Kol 1, 15-20

EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből (Lk 10, 25-37)

Abban az időben egy törvénytudó odalépett Jézushoz, hogy próbára tegye őt: „Mester – szólította meg – mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” Jézus így felelt: „Mit mond erről a törvény? Mit olvasol benne?” A törvénytudó így válaszolt: „Szeresd Uradat, Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, felebarátodat pedig, mint saját magadat.” Jézus ezt mondta neki: „Helyesen feleltél. Tedd ezt, és élni fogsz.”

A törvénytudó igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: „De hát ki az én felebarátom?”

Jézus történettel felelt a kérdésre: „Egy ember Jeruzsálemből lement Jerikóba. Rablók kezébe került. Ezek kifosztották, véresre verték, és félholtan otthagyták. Egyszer csak egy pap jött lefelé az úton. Észrevette, de elment mellette. Azután egy levita jött arra. ő is meglátta, de elment mellette.

Végül egy samaritánusnak is arra vitt az útja. Amikor megpillantotta, megérett rajta a szíve. Odament hozzá, olajat és bort öntött sebeire, és bekötözte, majd pedig felültette teherhordó állatára, elvitte egy vendégfogadóba és gondoskodott róla. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadónak ezzel a kéréssel: Viseld gondját, és ha többet költenél rá, visszatérve megadom neked.

Mit gondolsz, e három közül ki volt az igazi felebarátja annak, aki a rablók kezébe került?” A törvénytudó így válaszolt: „Aki irgalmasságot cselekedett vele.”

Jézus így folytatta: „Menj és te is hasonlóképpen cselekedjél!”

Elmélkedéshez

- Az egyháztörténelmet végigkísérik a hitviták pl. a Szentháromságtanról, az Oltáriszentségről vagy a pápáról, de az az érzés is, hogy ezek a hitviták valahogy nem a lényegről szólnak. Az én hitemben mi a jelentősége ezeknek a vitáknak? Ismerem-e őket, és össze tudom-e őket kötni a legfőbb parancsokkal, amelyek Jézus szerint szükségesek az örök élethez? Mit ér és mit nem ér egy hitvita?
- A samaritánusok gyanús vallási szokások szerint élő, furcsa népség voltak a zsidók szemében. Kb. úgy néztek rájuk, mint mi a cigányokra. Mit mond ez a példázat a modern cigánykérdésről? Mit mond nekem, mint többségi, nem cigány magyarnak, mit mond egy cigánynak?
- Kik azok, akik az én életemben emlékezetesen tudták megmutatni, hogy a felebarátaim?

Hasznos és értékes imaforma fél órát följánlani az Istennek. Kezdjük egy Miatyánkkal, majd lassan olvassuk végig az evangélium szövegét. Utána a prédikáció, a fenti elmélkedési kérdések, vagy saját kérdéseink alapján gondoljuk át, mit tanít Isten igéje a mi életünkről. Ha akarjuk, képzeljük magunk elé az Urat, amint nekünk beszél. Ha letelt a fél óra, fejezzük be az imádságot egy Üdvözléggel. Ha jól megy, egy másik imaórában nézzük meg a jövő heti evangéliumot is, és ha jó kérdéseink támadnak, föltehetjük a Harangszó olvasóinak is.

HIRDETÉSEK

MISEREND

Hétfő-Szombat: 19 óra

Vasárnap: 10, ½ 12 és 19 óra

Kórház Kápolna: Vasárnap 9 óra

A szentmisék télen és nyáron egységes időpontban kezdődnek.

TOVÁBBI LITURGIÁK

Szerda 20.30-21.00 Csendes Szentségimádás

+ A hétköznapi reggeli Szentmisék július hónap folyamán elmaradnak.

+ A péterfillér gyűjtés eredménye 51 100 Ft volt, amelyet továbbítottunk. Isten fizesse meg!

+ Kórusunk próbáját minden pénteken 19 órakor tartjuk a hittanteremben. Szeretettel várunk minden énekelni szeretőt 12 éves kortól, aki a liturgiában szívesen szolgálhat teljesítené.

Rómába megy a Harangszó

Kedves Testvérek! Miként a szent három napban Rómába mennek a harangok, és a feltámadásig hallgatnak, így a Belvárosi Harangszó is el-elhallgat.

A nyár folyamán július és augusztus hónapban lehetőségeinknek megfelelően tervezünk megjelenni. Szerkesztőség

Mária Rádió FM 97,4

HETI MISESZÁNDÉKOK

14. (sze) 19.00 † Mária

15. (cs) 19.00 † Anna

16. (p) 19.00 Hálából 75 év kegyelméért

18. (v) 19.00 † Ottó és fia Róbert

22. (cs) 19.00 egy betegért

24. (szo) 19.00 † Lenke (50. évf.)

+ Az elmúlt két hétben:

Kereszteltük: **Németh Dominikot, Csikós Zsókát, Mechler-Szenczi Mátét és Rottár Ákos Tamást.**

Esküdtek: **Szuhi Norbert és Lestár Erika.**

Temettük: **Nagy Jánosnét.**

BELVÁROSI HARANGSZÓ

Esztergomi Belvárosi Plébánia Hírlevele megjelenik hetenként

Alapító: Dr. Beer Miklós – Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Munkatársak: Szücs Katalin és Szücs Ádám

Szerkesztőség: 2500 Esztergom, IV. Béla király u. 3.

Tel.: (33) 413 – 791, (20) 775 – 2841

A Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054 - 20004910

e-mail: harangszo@egomnet.hu

Imaszándékok

Kérjük a kedves olvasókat, hogy az alábbi szándékokért egy Miatyánkot vagy egy üdvözlégyet vagy más megfelelőnek tűnő imádságot elmondani szíveskedjenek!

Szentatya általános imaszándéka:

Hogy a világ minden országában a tisztviselők megválasztása az igazságosság, az átláthatóság és tisztesség jegyében történjen, tiszteletben tartva az állampolgárok szabad döntését.

Missziós imaszándék:

Hogy a keresztények arra törekedjenek, hogy mindenhol, de különösen a nagyvárosok központjában, hatékonyan hozzájáruljanak az oktatás, az igazságosság, a szolidaritás és a béke előmozdításához.

Imádságot kérünk:

- „kavics” táborért
- az elfogadás ajándékáért
- gyermeket váró édesanyákért

Keresztelő a Szent Rita Otthonban

A magányban, a senki földjén fogták kézen Sándort

Keresztelőre gyűltek össze a minap egy kedden, az esztergomi Szent Rita Otthonban. A felnőtt korú Sándor nyerte el a keresztséget, akiről többen úgy vélik, úgysem értette, mi történik vele. Meglehet. A keresztelőhöz ragaszkodó maroknyi kis csapat azonban másként gondolja... Sándor nevében is erős a hitük.

A Komárom-Esztergom Megyei Önkormányzat által fenntartott Szent Rita Fogyatékos Otthon szomorú hely. A legsúlyosabb állapotú, többnyire magatehetetlen, testi és szellemi sérülteket gondoznak itt, akik életük első percétől az utolsóig rászorulnak az egészségesekek irgalmára és segítségére. Az intézmény 125 esztendeje áll fenn, s talán nem véletlenül kapta a nevét Szent Ritáról, akit az egyházi kánonban a lehetetlenségek védőszentjeként tartanak számon. A legcsekélyebb reménnyel sem kecsegtető ügyekben fordulnak hozzá a hívő emberek, az utolsó utáni mentvárként remélve tőle segítséget.

A Szent Rita Otthonban élő gondozottak többségét szüleik eltaszították, csaknem mindegyikük állami gondozott. Az ápolók és gondozók ellátják őket, megmosdatják, megetetik, s néhány simogatás és együtt érző szó is jut nekik, amelyekre a válasz gyakran a semmi. Üres tekintetek, testi nyomorúság - a legsúlyosabb fogyatékoságok keresztjét viszik az itt lakók. A velük érintkezők azonban azt is állítják: a maguk módján ők is képesek érzelmi megnyilvánulásra. Aki érti őket, az felfedezheti a felőlük áradó hálát, szeretetet, ragaszkodást. A kicsi rezdüléseket, amelyekkel a szív ösztönösségével viszonyozzák a törődést.

A kérdés ezerszer feltehető. Miért? Miért pont ők? Nincs válasz. II. János Pál pápa azonban mély meggyőződéssel mondta, hogy a testi/lelki/értelmi sérültek az egyház kincsei. Jean Vanier, aki több keresztény mozgalmat is indított a különféle helyzetű értelmi sérültek méltóságának felmutatására, azt mondta, hogy az értelmi sérültek korunk profétái, létükkel emlékeztetnek bennünket arra, hogy az emberi méltóság nem teljesítményeinktől, munkánktól, hanem Isten ajándékozó kegyelmétől függ.

A Katolikus Egyház azonban elköteleződött arra, hogy e kozmikus magánnyal sújtottakat kézen fogja. A „senki földjén” botorkálókat. Lak Gábor, az Esztergom-Belvárosi Szent Péter és Pál templom káplánja ezért kopogtat be egy esztendeje az otthonba egyre gyakrabban. A leterhelt dolgozókat is mentesíti azzal, hogy egyenként „beszélget” a gondozottakkal, próbálja kikutatni, mi rejlik bennük. A felpislákoló legparányibb érzelmi rezdülést keresi, a testi kínok enyhültét igyekszik fölsírní, kihasználni. S meggyőződése, hogy a szeretetből, a személyre szabott érintkezésekből valami mégis átjut e nehéz és reménytelen sorsok szögesdróthálóján. A Szentlélek hozzájuk férközik. Így reméli.

Sándor 36 éves, nem beszél, nem jár, egyre betegebb, s persze állami gondozott. Harmai Gábor plébános atya és Lak Gábor káplán nagy izgalommal és elhatározottsággal készült a keddi keresztelőre, ami azért esett hétköznapra, hogy ne zavarják meg az otthon hétfői rendjét. A keresztelést természetesen egyeztettek Sándor hivatásos gondnokával, a keresztyanaságot Kovácsné Földes Mária vállalta tiszta szívvel. Mária az otthonban dolgozik, hívó ember, s meggyőződése, hogy Sándor a keresztség felvételével Isten gyermekévé válik egészen. S ha valódi családja elhagyta, itt mégis lelki családra lelt. S talán majd az utolsó, hosszú úton sem lesz oly magányos.

Az otthon valamikori kápolnája ma tornateremként működik, ám a szentély beazonosítható. Néhány dolgozó, s a plébánia hívei feldíszítették a nagy alkalomra, tortát sütöttek, pépeset, Sándornak is fogyaszthatót, s ünneplő ruhát öltöttek. Sándort tolokocsiba ültették, néhány társát is meghívták a szép alkalomra, s pontosan olyan igazi keresztelőt tartottak neki, amilyent csak lehetett. A legszebbet! Énekeltek, imádkoztak. Ez a nap Sándorról szólt, egészen! S a reménységről. Ami nem lehet olyan csekély, hogy a semmin ne győzedelmeskedjék.

Zsuhár Melinda

Hittantábor

2010. június 28. és július 4. között rendezte meg az Esztergom-Belvárosi Szent Péter és Pál Plébánia közössége idei hittantáborát, első sorban saját hittanosainak. A gyerekek zömmel az első áldozásra felkészülő csoportból jöttek, de iskolai barátok, rokongyerekek is színesítették a csapatot.

Hétfőn reggel kibussszal és autókkal indultunk Csongrád megyébe, Mártélyra, a Tisza partján fekvő kempingbe. A gyerekek szállításában a szülők segítettek.

A szálláshely elfoglalása és a csapatok kialakítása után a tábor „felfedezésére” indultunk. A kemping közvetlenül a Tisza partján található, romantikus, vadregényes környezetben, amit a gyerekek nagyon élveztek.

A hely adottságainak megfelelően igyekeztünk izgalmas, érdekes, változatos programot összeállítani. Ugyanakkor – egy hittantábor lelkiségének megfelelően – a résztvevőknek lehetőségük volt lelki életük elmélyítésére, lelki beszélgetésre, gyónásra.

Kirándultunk a Tisza partra, lovas kocsikáztunk, voltunk egy igazi alföldi tanyán állatokat simogatni, lovagolni. Ellátogattunk Szegedre, ahol először megnéztük az Új Zsinagógát, utána pedig a Dómot. István atya – a Dóm plébános – jóvoltából alaposan bejártuk a templom minden zugát, a látogatást misével zártuk. A délutánt a Vadasparkban töltöttük el, megcsodálva több földrész állatait. A Tisza magas vízállása miatt idén a hódmezővásárhelyi strandon fürödtünk. Gábor atyáknak hála, minden napra jutott valami nassolni való is: lángos, palacsinta vagy jégkrém formájában.

Misén általában este vettünk részt, a legtöbbször a mártélyi templomban, de a legizgalmasabb liturgia a „tábori mise” volt. Egy-egy este körbeültük a tábor tüzet, sokat énekelünk és játszottunk. A legnagyobb sikere a kézműves foglalkozásoknak és a számháborúnak volt.

Az idei év témája az őskereszténység volt, a vetélkedők, feladatok az 1-2. századi egyház életéhez kapcsolódtak, ezáltal is bővíttük hittanosaink ismereteit. Igazán izgalmas feladat volt a fáklakészítés, melyeket meggyújtva éjszakai tűrra, kincskeresésre indultunk a töltésen.

A tábor alatt rengeteg fotó készült, melyekből néhányat kifüggesztettünk a templom bejáratnál, így plébániánk minden tagja kaphat egy kis ízelítőt a remek hangulatból. Reméljük, többen kedvet kapnak és jövőre még többen eljönnek velünk táborozni!

Mézes Melinda